

25006, м. Кропивницький, вул. Архітектора Пауценка, 69
тел: +38 (0522) 24-44-50
email: kdka.kr@ukr.net, веб-сайт: www.kdka.kr.ua

69 Architect Pauchenko Street, Kropivnitsky, 25006 Ukraine
phone: +38 (0522) 24-44-50
email: kdka.kr@ukr.net, web-site: www.kdka.kr.ua

м. Кропивницький

Рішення № 101 від 08 липня 2019 року

**«Про відмову у видачі свідоцтва про
складення кваліфікаційного іспиту»**

Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури Кіровоградської області у складі членів кваліфікаційної палати Коротича В.А. (голови палати), Пушкарьова Д.Є. (секретаря палати), Сьори О.М., Мазуренко Н.Ю., а також голови комісії Волосян О.І., розглянувши на своєму засіданні письмову роботу по білету № 1 та заслухавши усні відповіді на білет № 1 <ОСОБА_1>,

ВСТАНОВИЛА:

<ОСОБА_1> по білету № 1 виконала письмову роботу та за результатами письмового іспиту набрала 80 балів.

Усні відповіді на питання по білету № 1 заявниця дала неповні та неправильні, продемонструвавши при цьому низький рівень знань у низці галузей права, включаючи цивільне, цивільне процесуальне, кримінальне, кримінально-процесуальне, адміністративне, господарське, трудове, сімейне, житлове, податкове та земельне, а також низький рівень знань з питань, що регулюють діяльність адвокатури в Україні та застосування Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.

Так, заявниця не знає Закону України «Про адвокатуру» 1992 року, процесу його підготовки, прийняття та введення в дію, а також питань набуття статусу адвоката за цим законом, прав та обов'язків адвоката, оплати праці та дисциплінарної відповідальності за ним, помилково вважає, що згідно даного закону діючі на той час судді мали право на автоматичне отримання свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю, а практикуючі адвокати на той час такого права не мали.

Також заявниця не знає етичних засад відносин адвоката з клієнтами та форми і змісту договору про надання правової допомоги, безпідставно вважає, що Правила адвокатської етики затверджені у 1993 році; не знає судової системи згідно з Конституцією України, основних засад судочинства, а також правовідносин, на які поширюється юрисдикція судів, не знає, які спеціалізовані суди передбачені в системі судуострою України.

<ОСОБА_1> не знає поняття і підстав представництва, видів представництва, а також правочинів, які може вчиняти представник, не знає, яким видом представництва є представництво батьками своїх дітей, необґрунтовано вважає, що Цивільним кодексом України передбачена можливість існування «представника опікуна», а також що розірвання шлюбу є

правочином в розумінні Цивільного кодексу України.

Також <ОСОБА_1> не знає прав сторін та третіх осіб у цивільному процесі, помилково вважає, що лише позивач в ході судового розгляду цивільної справи може посилатися на свою правову позицію, що позивач може подати до суду такий процесуальний документ як «заява про залишення позову без руху», а також що треті особи, які заявляють самостійні вимоги щодо предмету спору, мають подати до суду заяву про свій вступ у справу.

Крім того, <ОСОБА_1> не знає правил призначення покарань за сукупністю злочинів та за сукупністю вироків, правил складання покарань, а також обставин, що пом'якшують та обтяжують покарання, необгрунтовано вважає, що при призначенні покарання за сукупністю злочинів суд призначає покарання у вигляді загальної суми строків покарання за кожен окремий злочин, а при призначенні покарання за сукупністю вироків суд завжди призначає покарання у вигляді загальної суми строків покарання по кожному окремому вироку, включаючи останній. Також помилково вважає, що перелік обставин, які обтяжують покарання, є невичерпним.

Заявниця не знає порядку та методики здійснення відкриття матеріалів іншій стороні, правового режиму та методики ознайомлення з матеріалами кримінального провадження, не знає, які саме процесуальні особи входять до сторони захисту, не знає наслідків невідкриття матеріалів іншій стороні, безпідставно вважає, що до сторони захисту входить потерпілий, що сторона захисту має подавати стороні обвинувачення певну заяву про ознайомлення з матеріалами справи, а також що сторона захисту має залучити всі наявні у неї докази до матеріалів справи, але лише якщо це сприяє справі, що у разі невідкриття матеріалів слідчим стороні захисту сторона захисту має право подати скаргу на це до слідчого судді або до прокурора, а якщо невідкриття мало місце з боку прокурора – то до слідчого судді; у разі якщо матеріали не відкрила сторона захисту, заяву з даного приводу до слідчого судді може подати прокурор або слідчий. Також необгрунтовано вважає, що у разі надання нових доказів в суді суд може на підставі певного клопотання повернути справу на додаткове розслідування.

Заявниця не знає поняття доказів у господарському процесі, а також порядку їх подання, не знає поняття належності та допустимості доказів, не знає випадків звільнення від доказування, помилково вважає, що згідно ГПК України докази сторонами подаються «до розгляду справи по суті».

Також заявниця не знає видів робочого часу та часу на відпочинок, а також компенсації за роботу у вихідні та святкові дні, не знає питань обміну жилих приміщень, включаючи їх примусовий обмін, не знає, приміщень якого житлового фонду це може стосуватись, не знає поняття шлюбу, його укладення і розірвання, а також прав та обов'язків подружжя. Заявниця безпідставно вважає, що до видів робочого часу належать погодинний, щоденний, щотижневий та щомісячний, що за роботу у вихідні дні оплата здійснюється у такому ж розмірі як і у дні робочі, що поняття обміну жилих приміщень є подібним до оренди житла, а також що у разі відмови особи у здійсненні обміну жилих приміщень в добровільному порядку, мешканець іншого жилого приміщення може звернутися до суду з позовом про зобов'язання особу обміняти житло.

Крім того, заявниця не знає поняття провадження у справах про адміністративне правопорушення та його стадій, необгрунтовано вважає, що провадження у справах про адміністративне правопорушення починається з «аналізу ситуації», після чого слідує стадія «всебічного та повного з'ясування обставин», не знає строків накладення адміністративного стягнення.

<ОСОБА_1> не знає змісту та значення Податкового кодексу України, а також видів права власності на землю та порядку і умов отримання землі у приватну власність. Заявниця помилково вважає, що видами податків та зборів в Україні є «загальне оподаткування» та «окреме оподаткування», а також що отримання земельних ділянок у приватну власність можливе на підставі певної Постанови Кабінету Міністрів України та виключно для приватного господарства та для будівництва, а норми безоплатної передачі землі у власність становлять 0,12 га та 0,36 га.

Також <ОСОБА_1> не знає ролі і місця Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод в системі захисту прав та свобод людини в рамках української правової систем, не знає, з яких питань особа може звернутися до Європейського суду з прав людини, безпідставно вважає, що строк звернення до Європейського суду з прав людини у конкретній справі становить один рік з «моменту останнього суду», що звернення до Європейського суду з прав людини без попереднього розгляду справи усіма судовими інстанціями в Україні взагалі неможливе, а також що рішення Європейського суду з прав людини має повертатися до суду першої інстанції і цим судом передаватися на виконання до органів виконавчої служби.

Зважаючи на значну кількість неповних та неправильних відповідей, за результатами усного іспиту заявниця набрала лише 22 бали, а за результатами оцінювання письмового та усного іспитів отримала в сумі лише 102 бали.

Відповідно до п. 14.11 Порядку проведення кваліфікаційного іспиту особа, яка за результатами оцінювання письмового та усного іспитів отримала у сумі 125 балів і більше, з урахуванням положень п. п. 13.9 і 14.9. цього розділу, вважається такою, що успішно склала кваліфікаційний іспит. Заявниця в сумі отримала лише 102 бали.

Згідно п. 14.9 Порядку проведення кваліфікаційного іспиту особа, яка складає усний іспит, вважається такою, що склала усний іспит, якщо вона отримала не менше 45 балів, заявниця ж по усному іспиту отримала лише 22 бали.

Виходячи з наведеного та керуючись ст.ст. 9, 50 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», Порядком допуску до складання кваліфікаційного іспиту, порядком складання кваліфікаційного іспиту та методикою оцінювання результатів складання кваліфікаційного іспиту для набуття права на заняття адвокатською діяльністю в Україні, Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури Кіровоградської області,

ВИРІШИЛА:

Відмовити <ОСОБА_1> у видачі Свідоцтва про складення кваліфікаційного іспиту.
Рішення може бути оскаржено протягом тридцяти днів до Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури або до суду.

Голова КДКА

Волосян О.І.

Голова кваліфікаційної палати

Коротич В.А.

Секретар кваліфікаційної палати

Пушкарьов Д.Є.